

FIJN & UITGAAN

Anders en fris bij Fleurie

Als je komt aanlopen over de Bloemendaalseweg is het eerste wat je van Fleurie ziet een ruim opgezet terras aan de weg. Eenmaal binnen heerst er een sfeer die het best kan worden omschreven als 'eclectisch' - van alles en nog wat, maar wel met een ontspannen samengang. Een collega (overtuigd Bloemendaler) schuift mee aan tafel.

De huiskamerachtige ambiance wordt meteen kracht bijgezet door het verschijnen van een schaalte gekruide olijfsjes, drie soorten vers brood en een flinke karaf water, met een tak munt erin voor de frisheid. Daar mag menig restaurant een voorbeeld aan nemen. De gastvrijheid is zoveel groter dan met verplichte flesjes (duur) bronwater. En tegenwoordig is in zo ongeveer heel Nederland het kraanwater prima, dus geen excuses meer: meteen die karaf op tafel!

Exotisch

Fleurie opende de deuren ongeveer een jaar geleden omdat de uitbaters hun eigen ding wilden doen, om het eens in een hedendaagse frase te zeggen. Wat niet wil zeggen dat er geen biefstuk (€ 15,75) of mosselen (€ 17,75) op de kaart staan. Maar collega en ik gaan voor wat exotischer gerechten. Een soepje (rond de zeven euro) en een broodje. Hij een Thaise pittige citroenbouillon met gambas en koriander, ondergetekende de gazpacho. Te volgen door een lamsburger met tzatziki en kip met Spaanse peper en teriyakisaus (resp. € 9,75 en € 8,75).

Fris is de eerste smaaksensatie, Aziatisch fris. De kok is niet onberoerd gebleven door de oosterse keuken, citroengras geeft de gazpacho een extra kick en de citroenbouillon een lift. Deze laatste is voorzien van „krakerig verse groente“, aldus de collega. De witte huiswijn (a vier euro aan de dure kant) is heeft behalve een prettige lichtheid voldoende diepgang.

En dan het hoofdgerecht. Laten we bij het eind beginnen: we kregen het niet helemaal op. Ook hier weer oriëntaalse invloeden, een mooi pallet aan smaken en smaakjes, waarbij het vlees zelf ook overreind blijft - met name bij kip een verdienste, te vaak lijkt die alleen te dienen als een soort neutrale ondergrond.

Na een wandeling in de duinen of een dagje aan het strand is Fleurie een bezoek meer dan waard (parkeren kan trouwens vlakbij, ook aangaan).

Restaurant Fleurie, Bloemendaalseweg 4, Bloemendaal. Open van 10.00 tot 22.00 uur, di. t/m zo. 023 - 545 8830.

Fado met een twist

De muzikanten van Deolinda maken fado met een knipoog: een tikkeltje teatraal en brutaal.

FOTO: RITA CARMO

CONCERT

De fadovernieuwenaars van Deolinda bijten morgen met een concert in De Doelen in Rotterdam het spits af van een nieuwe toer door ons land. De vier muzikanten maken fado met een knipoog en rekenen af met het brave imago van dit traditionele Portugese muziekgenre.

De fado-makers doen ook mee aan de 'World Sessions', hetgeen betekent dat na afloop van het concert de voltallige band terug zal komen naar de foyer. Aldaar kun je ze het hemd van de lijf vragen over hun muziek, over hun woonplaats en over hun inspiratiebronnen. Zo leer je de makers van de bonte fado nog beter kennen.

R.v.d.G.

Toer: 25-09/Rotterdam, 26-09/Amsterdam, 27-09/Den Haag, 01-10/Arnhem, 03-10/Utrecht, 04-10/Tilburg.

Herbert Hoftijzer is chefkok en eigenaar van het gezellige Bloemendaalse Restaurant Fleurie. FOTO: MICHEL SCHNATER

Patrick Wolf in Paradiso

'Ik doe niet anders, ik ben anders'

POP

door BART WIJLAARS

„Ik. Krijg. Altijd. Mijn. Zin.“, herhaalt Patrick Wolf nog één keer. Dan is het klaar. „Dit is zó saai, volgende vraag. Niks maar, volgende vraag zeg ik!“ En zo moest het, want koning in zijn rijk Wolf kan maar beter zijn zin krijgen. Zijn liedjes lijken soms wel sprookjes. Maandag in Paradiso, maar wij kwamen hem op Lowlands al tegen.

Het was de ochtend van de Lowlands-zaterdag, de ochtend dat er wat druppels vielen. De geblondeerde Londenaar is overgebracht vanuit het Belgische Pukkelpop en stieft met een onweerhoofd diep weg in een enorme capuchon naar een enorme cappuccino. Binnen, warm binnen hoopt hij. Festivalzomers zijn zwaar voor hem, excuseert hij zich om te beginnen. Als Patrick Wolf later die middag optreedt, zit iedereen al lang weer aan de zonnebrand overigens.

De 26-jarige pianist, violist, ukelelelijst en singer-songschrijver Patrick Wolf zit weer eens in de lift, hij zit midden tussen twee platen: *The Bachelor* en *The Conqueror*. De eerste is al uit, de tweede volgt

volgend jaar, maar belooft wat gezien de eerste van deze conventionele dubbelaar. Dat woord onconventioneel is belangrijk in leven en werk van Wolf.

„Zoals mijn eerste plaat kan ik er geen meer maken, mijn tweede had ik ook al gemaakt. Dan kan ik niet anders dan met deze twee iets totaal anders te proberen. Ik had daarvoor ook de kans.“

Pijn

Die kans wordt normaal gesproken geboden door een platenmaatschappij, maar Wolf brak met de zijne om *The Bachelor* en *The Conqueror* mogelijk te maken middels een heuse aandelenverkoop, via de firma Bandshares. Doordat fans hem de middelen verschaffen, kon hij doen en laten wat hij wilde. „Ik zat natuurlijk bij Universal, het grootste label ter wereld. En niet dat ik daar werd tegengehouden, maar het kostte me meer energie om geen millimeter af te wijken van wat ik in mijn hoofd had. Ik vond dat vroeger al zonde van mijn energie, nu was ik het steggelen zat.“

Zodoende moet de half uitgekomen dubbelaar precies zijn wat Wolf ermee bedoelde. „Kortweg is *The Bachelor* de plaat geworden waarop ik niet alleen mijn eigen pijn weggeschreven heb, maar ook muzikaal dieper ben gegaan dan ooit. Mijn ideeën over muziek

gaan verder dan die van de meeste anderen, maar hoe klassiek ook georiënteerd, het is niet moeilijk doen om het moeilijk doen als mensen dat soms denken. Muziek kan vaak veel beeldender nog dan

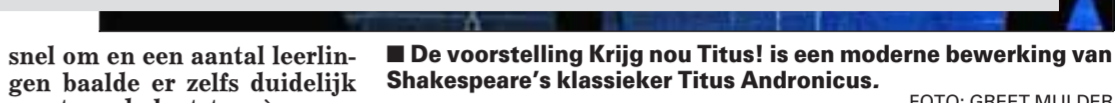
'Oog om oog, tand om tand'

THEATER

door ESTHER KLEUVER

„Pfff, da's lang, een uur en twintig minuten.“ Dat was de primaire reactie van een stel scholieren dat overduidelijk tegen hun zin op een donderdagmiddag door hun leerkrachten naar het theater was meegesleurd om daar het toneelstuk *Krijg nou Titus!*, een moderne bewerking van Shakespeare's klassieker *Titus Andronicus*, te gaan bekijken. De stemming sloeg echter al

Wraaktragedie *Krijg nou Titus!* van Theatergroep Siberia

De voorstelling *Krijg nou Titus!* is een moderne bewerking van Shakespeare's klassieker *Titus Andronicus*. FOTO: GREET MULDER

snel om en een aantal leerlingen baalde er zelfs duidelijk van toen de laatste scène was aangebroken.

Het was regisseur Floris van Delft (1976) en zijn vijf acteurs dus gelukt om de jongeren bij de kladden te grijpen. Dat be-

looft nog wat, aangezien het stuk nog maar de allereerste productie is van de gloednieuwe Theatergroep Siberia, een

samenstelling van de drie voormalige gezelschappen Rotjong, Rotterdams Lef en Het Waterhuis. Van Delft ziet helaas de noodzaak van dit soort schoolvoorstellingen nog steeds in. „Het is een illusie om te denken dat je een zaal kunt vullen met jongeren die uit zichzelf naar het theater komen. Ja, ze gaan naar cabaret, maar dan heb je het wel zo'n beetje gehad. Maar misschien kunnen we ze hier, op deze manier toch leren dat toneel wel degelijk leuk kan zijn.“ Zelf was hij een jaar of elf toen hij voor het eerst werd gegrepen door het theater. „Mijn ouders hadden me meegenomen naar *Hamlet* van Toneelgroep De Appel. Ik heb nachtenlang niet kunnen slapen van het spook van de vader. Erg spannend vond ik dat allemaal.“

Eigenzinnig

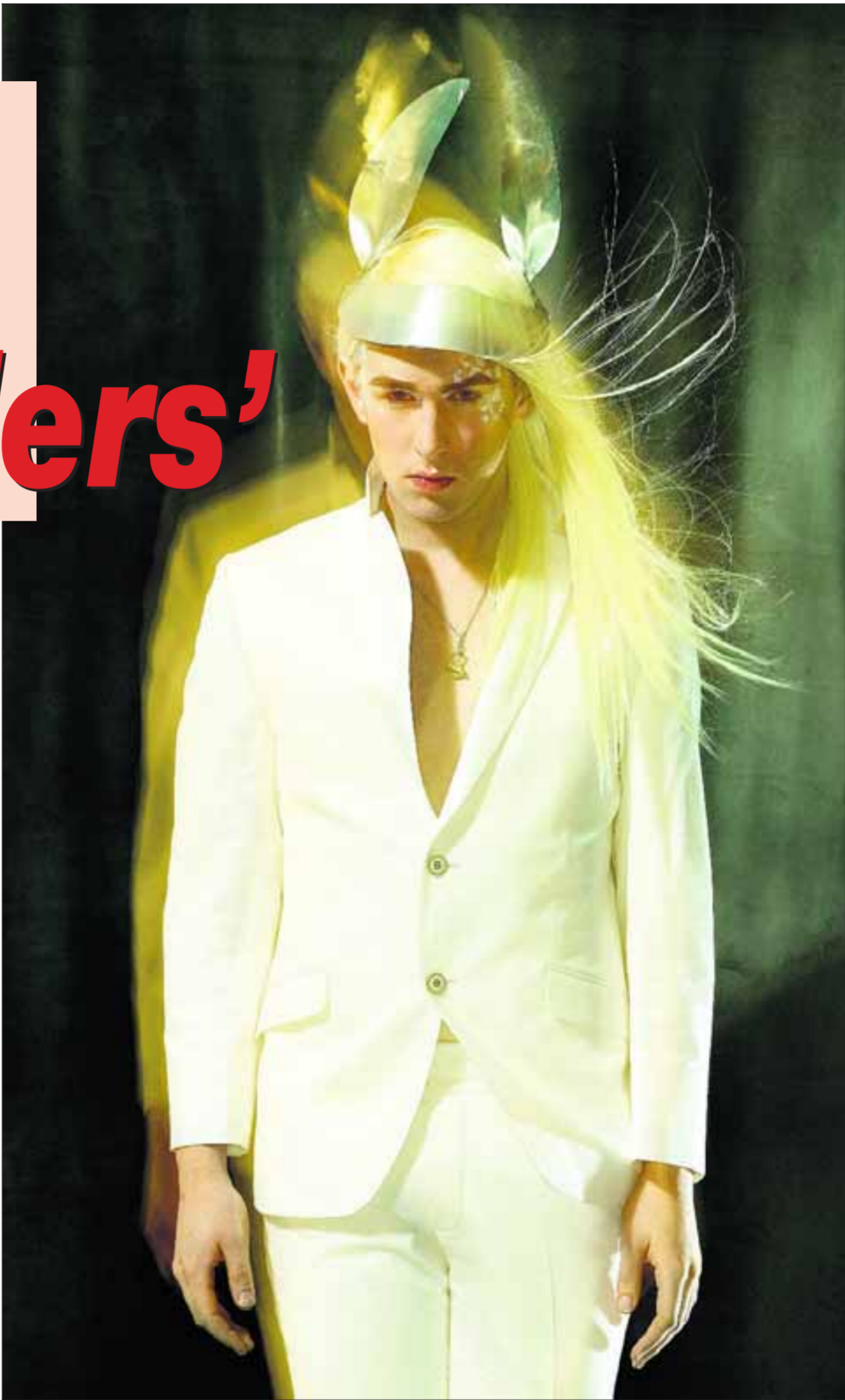
De jonge theatermaker, die eerder stukken maakte bij het Noord Nederlands Toneel en Huis aan de Werf, bewerkte samen met Wolter Muller op eigenzinnige wijze de tekst van *Titus Andronicus*, om die vervolgens te regisseren tot een snelle montagevoorstelling vol geweld, 'seks' en humor. Daarbij schuwt hij geen enkel middel om het aantrekkelijker te maken voor jongeren: zo komen Dolce & Gabbana voorbij en refereert hij aan films als *Seven* en *The Dark Knight*. Toch benadrukt Floris van Delft dat het stuk echt niet alleen bedoeld is voor jongeren en dat hij er al helemaal niet voor door de knieën is gegaan. „Ik heb gewerkt zoals ik dat altijd doe. En je mag de lat best hoog leggen, jongeren kunnen veel aan.“

Van Delft heeft een voorkeur voor klassiekers. Bij het Noord Nederlands Toneel pakte hij eerder ook al een Shakespeare uit de kast, namelijk *Troilus en Cressida*. Net als *Titus Andronicus* een stuk dat niet zo vaak wordt gespeeld. „Beide zijn eigenlijk rampstukken. Er is van alles mis mee, vandaar dat ze niet zo vaak gespeeld worden. Voordeel is dat ik er niet al twintig voorbeelden van in mijn hoofd heb zitten. Het dwingt je om de essentie te pakken en het maakt het gemakkelijker om het te bewerken. In *Hamlet* zou je een stuk minder snel de schaar zetten. Maar ik moet wel een goed idee hebben waarom ik een stuk wil doen. In het geval van *Titus* gaat het over het feit dat wraak niet te stoppen is. Het is net een flipperkast, zodra het balletje in gang is, is er geen houden meer aan. Dan nemen de lagere driften het over van het denken.“

Krijg nou Titus! (12+) staat vanavond in Jeugdtheater de Teerstoof in Schiedam. Tournee t/m 20 nov. Info: www.theatergroepsiberia.nl

De onconventionele Patrick Wolf is pianist, violist, ukelelelijst en singer-songwriter.

FOTO: ROUGHTRADE

STEMMEN OP MUSEUM

PRIJS

Welk Nederlands museum slaagt er het beste in een periode uit onze geschiedenis toegankelijk te maken voor een breed publiek van kinderen en volwassenen? Het antwoord is aan u. Tot en met vandaag kan het publiek via www.museumprijs.nl een stem uitbrengen. Het winnende museum ontvangt € 100.000.

De Museumprijs is een initiatief van de BankGiroLoterij in samenwerking met het Prins Bernhard Cultuurfonds. Elk jaar wordt een andere categorie museum bekroond. Vorig jaar was archeologie het thema en won het Hunebedcentrum in Borger. Een jury heeft vijf musea genomineerd. Dit jaar maken Beeld en Geluid, Museum het Dolhuys, het Nederlands Spoorwagmuseum, het Nederlands Openluchtmuseum en het Tropenmuseum kans op de prijs.

De Beeld en Geluid Experience in Hilversum is er volgens de jury in geslaagd het publiek de geschiedenis van het nationale audiovisuele erfgoed (onze televisiegeschiedenis) te laten beleven. Het Dolhuys, nationaal museum van de psychiatrie in Haarlem weet de geschiedenis van de psychiatrie en de geestelijke gezondheidszorg in Nederland te vertellen. Het Spoorwagmuseum in Utrecht richt zich met succes op het historische verhaal over de spoorwegen in het algemeen en die van Nederland in het bijzonder.

Stichting Het Nederlands Openluchtmuseum in Arnhem brengt de nationale geschiedenis en de cultuur van het dagelijkse leven aansprekend in beeld. En tot slot slaagt het Tropenmuseum in Amsterdam erin het historische verhaal over koloniale geschiedenis op een gevarieerde manier te vertellen. M.S.

Today'sArt zoekt het conflict

FESTIVAL

In Den Haag draait het dit weekend om moderne kunst en technologie. De vijfde editie van het Today'sArt Festival komt samen rond het Spuiplein, waar zowel geluidskunst in de vorm van akoestische trillingen als rechttoe, rechtaan dj-sets te horen zijn. Het thema dit jaar is 'Conflict', terug te zien in de programmering, die bestaat uit ruim 100 uiteenlopende artiesten uit meer dan 30 landen. Zo zijn er kunstenaars uit de Balkan, een regio met ruime conflictervaring, muziek van uiteenlopende dansacts, maar ook een workshop elektronische muziekproductie speciaal voor kinderen tussen de 8 en 10 jaar. De neutrale bezoeker kan echter ook gewoon lekker dansen op muziek van bekende dj's als Joris Voorn, Edwin Oosterwal, Nuno dos Santos, Aril Brikha, Legowelt, Ripperton en dj TLR. De muziek varieert zo van

Dj Joris Voorn is te horen op de vijfde editie van het Today'sArt Festival.

FOTO: MAYRA ANDRADE

sfeervolle deephouse tot stoere electro, techno en minimal. Today'sArt Festival vindt plaats op

vrijdag 25 en zaterdag 26 september, kaarten kosten € 30 per dag, € 40 voor beide da-

gen. Meer info op www.todayarts.nl.

N.v.d.P.

Voelen

De uitleg daarvan wordt al vrij snel muzikaaltechnisch, als Wolf beseft waar het hem in zit.

„De werking van muziek zou in alle opzichten op de eerste plaats emotieversterkend moeten zijn. Waar dan ook over, je moet het voelen. Ik heb daar vaak allerlei goedbedoelde orkestrale ingevingen bij en de meeste daarvan moeten koste wat het kost op plaat. En een orkest kost wat, hoor.“ Dat het zo overduidelijk altijd moet, zoals hij goed denkt te doen, maakt dat hem dan onconventioneel? „Ik denk het niet. Maar aangezien je dat zo'n belangrijk woord vindt, onconventioneel, als iedereen onconventioneel wil zijn, dan zijn we het al niet meer. Ik doe niet anders, ik ben gewoon anders.“

Patrick Wolf staat a.s. maandag in Paradiso. *The Bachelor* is reeds verschenen, *The Conqueror* volgt volgend jaar.